

Abonament { 120 lei la sate
150 " " orașe
200 " instituții

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
TIP. „LUMINA” PIATRA-N.

Criză

Greșeli educative

Intre „sport” și sport

Intre multe daruri, pe care natura (generoasă ca întotdeauna) le-a dăruit orașului nostru, numărăm și însușirile topografice (locuri de stadioane, piste de bob, etc.) care-l fac propice și sporturilor de iarnă, ca și celor de vară.

Faptul acesta, nu trebuie să rămână fără importanță. Nu numai din considerația că e „stațiune climaterică de întâia mână în Moldova” — cum ne place să numim necăjia noastră urbe, trebuie să rivalizeze cu Saint-Moritz-ul.

Motivele pot fi și ceva mai serioase și mai locale.

Educația unui viitor cetățean care într-un stat modern nu e lăsată în seama întâmplării, trebuie să dea precădere egală sportului și culturii. „Minte sănătoasă în corp sănătos” — banalul dicton al strămoșilor noștri romani, mai actual ca totdeauna arată că dacă nu putem avea grija de a scoate savanți, nu ne putem opri nici la ideea de a transforma tineretul nostru în atleți de cire; căci nu știu dacă trebuie să punem, spre pe seama reflexiei obștești, sau a unei mature griji pentru cetățeanul de mâine, avântul prodigios pe care l-a luat sportul în țara noastră după războiu. Socolim mai degrabă că tot mimetismul cu care orice brav român se mândrește, va fi făcut minunea.

Că e așa, e faptul că stadioanele sportive dela marginea orașului, create de stat cu scopul minunat de a reinvia vechile „ghimnazii” sportive grecești, au ajuns mai mult un fel de refugiu al haimanălacului sportiv.

Disprețuind și aruncând de parte jocurile copilăriei noastre, (jurca, oina, poarca) locul nu l-a luat măcar o rațională și variată activitate sportivă, care să aibă ca ideal întărirea corpului. Nu greșim dacă spunem că numai plăcerea e urmată. Așa a căpătat o neînțeleasă dezvoltare atât de puțin igienic sport, „foot-bal-ul”.

De când se desprăvează și până cade iarăși zăpada, de dimineață până seara, neobositul foot-balist „se antrenează”. Considerații igienice, împărțire rațională a activității sale, toate cad în fața palmei sportive cel-stăpânește.

Adio griji școlare, adio carte. Pe noi dascălii ne îngrijorează mai ales faptul acesta.

Măcar pentru jumătatea de activitate copilărească, care ne aparține nouă cărmăcilor lui suleștești. De asta și discutăm problema aceasta din vreme.

Un întreg program de promovare a sporturilor s-a anunțat de mult și în parte s-a și aplicat. S-a gândit cineva însă la un control eficace?

Programul sportiv, apare ca incomplet. Nici școala nu poate face mare lucru. Are la îndemână mijloace restrictive dar nu trebuie să se pună problema astfel. Noi vom mai reveni.

Ne, gândim însă la o asociație care și-ar putea lua asupra și o sarcină așa de grea dar așa de necesară: e Cercetășia.

Și în orașul nostru, cu înlesnirile ce le are, ar aduce și la rezultate nebănuite.

VICTOR ANDREI

„PRIN NOI ÎNSINE”

Întâi d-l Panaite Criveț — răzășul dela Rădău, la moartea ce-luialt răzăs, dela Mihăești, la moartea lui Vintilă Brătianu — a făcut teoria lui „Prin noi Însine”, căutându-i temeliile până în vremurile cronicarilor Moldo-Vahli; și, acum în urmă — Duminița trecută — d-l doctor I. Costinescu, la întrunirea partidului Național-Liberal dela banca Petrodava, a actualizat necesitatea imperioasă a lezincei — formulă magică, rostită cu o impresiune convingere — care zeci de ani a însușit și a cimentat partidul tuturor evenimentelor istorice din Țara Românească.

Domnul dr. Costinescu nu este un orator. Un orator în înțelesul actual al cuvântului, adică un turmentat de conștiințe prin mirajul vorbelor meșteșugit ficluite și rosite patetic. D-șă este mai degrabă omul expunerii reci, științifice, prin metoda sintetică a concluziilor smulse din observații.

Totuș, de data aceasta, d-l dr. Costinescu a vorbit ca un inspirat. A scrutat situația politică actuală, a tras concluzii pentru viitor și și-a pus nădejdea în „Prin noi însine” — pe care l-a documentat

cu admirabile observații și învățăminte dintr-o călătorie în Orient. Să ne lămurim.

„Prin noi însine”, în ideologia partidului Național-Liberal, nu a însemnat până acum atât independența, economico-financiară — sprijinul pe resorturile proprii ale nației, pe bogățiile și energia ei indiscutabilă; cât, mai ales, a însemnat o politică de castă, o politică exclusivistă, bazată pe legăturile interfamilare, pe drepturile ereditare și pe meritele de drept... divin.

„Prin noi însine” a însemnat înghințirea în calapoade anacronice a oricărei ibucnire de viață finerească, a însemnat finerea la distanță a energiilor deschise la suflet și lipsite de calcul și meschinărie.

„Prin noi însine” a însemnat promovarea nulițăilor de familie, cocoșarea codoșlăcului și sfararilor, aciații în anticamera marilor patențași, unde, uneori, în loc și de măscărici pentru distracția familiei, a copiilor și a guvernantelor.

Natural, cele de mai sus nu sunt decât o denaturare stupidă a principiilor sănătoase din „Prin

noi însine”.

Acuma, d-l dr. Costinescu, desigur, nu putea să se gândiască decât la sensul ideal al crezului Liberal. La valoarea lui „Prin noi însine” din punct de vedere al relațiilor noastre cu statele vecine, la independența economico-financiară și la valorificarea bogățiilor și energiei naționale. Că aceasta e adevărat, sunt exemplele pe care le-a dat, din viața politică a națiilor pe care le-a vizitat în Orient — exemple ce se pot citi în pagina 2-a a acestei gazete.

„Prin noi însine” nu mai poate fi azi o mistificare și o bațjocură. Nepotismul, codoșlăcul, lichelismul, incapabili și măscărici trebuie suprimați cu fier roșu. Altfel e zadarnică orice încercare. Țara nu mai vrea să fie bațjocărită de conducerea neghioabă a leșturilor ce-și sprijină neputința pe exploatarea energiilor vii, pe care le pun cheazășie în fața vultului universal.

„Prin noi însine” dacă va voi să trăiască, va trebui să însemne, așa cum spun Englezii: The right man in the right place (omul potrivit la locul potrivit).

CONSTANTIN TURCU

CRIZA SOCIALĂ

1. Liberalismul

Liberalismul e izvorul crizei sociale actuale. Originea lui o găsim cu câteva veacuri în urmă și e datorită abuzurilor Bisericii catolice, care abuzuri, au deșteptat pela sfârșitul evului mediu nemulțumirea generală. Starea aceasta a fost admirabil exprimată de Goethe prin versurile:

„Wo man für lauter Kreuz und Christ,
Ihn eben und sein Kreuz
vergist”.

În special teoria formulată de Roma, a superiorității autorității bisericești, care în caz de nevoie trebuie impusă cu sili, a dat naștere liberalismului absolut al Renașterii și al revoluției franceze.

Luther pune bazele liberalismului; Nicolò Machiavelli primul eritic contra moralei creștine, în opera „Il Principe”, revine la sofismul antic, cu morală lui fără de principii, cu egoismul elastic al aplicării în politică a tuturor mijloacelor. Scepticismul antic își găsi un puternic adept în Montaigne care în „Essais” declară că „Autoritatea

legilor morale nu se bazează pe dreptatea lor, ci numai pe faptele că sunt legi”.

Conceptia lui Copernic a scos pământul din centrul universului, iar pe om l-a răsturnat din tronul de principie al creațiunii. Aritia tipografică răspândi ideile anticreștine cu înșelă în cele patru vânturi. Pierre Bayle se întreaga armătură a rațiunii se pogoară în prăpastia dintre știință și credință și caută s-o măsoare ca precizune geometrică. Descartes cu „Cogito - ergo sum”, declară — Raționalismul — de judecător infailibil a toate.

Influență de Cartesius, Hobbes întemeie etica naturalistă independentă, în care natura omenească senzuală se proclamă ca singura măsură a binelui și a răului.

La rândul său evreul portughez, naturalizat în Olanda, Baruch Spinoza declară cu emfază că „religia și credința au singura menire de a ține prostimea în frâu”. Etica lui nu cunoaște nici liberul arbitru, nici datoria și nici responsabilitatea. Utilitarismul englez culminant în „Fabula albinelor” a lui

Mandeville, prin propozițiunea sa: „Viciul este pentru progresul statului tot așa de necesar ca și foamea pentru nutirea lui”, numește morală o creatură politică, un bastard al lingusirii și al mândriei. Contractul social a lui Rousseau, pregătia terenul favorabil comunismului. Enciclapediștii francezi cu ideile lor materialiste și teoria revoluției, ironia mușcatoare a lui Voltaire prin deviza sa: „Ecrasez l'Infame !”, deslănțui ura în contra Bisericii. Consecința spiritului critic al filosofiei ulimelor trei veacuri fu: Materialismul ateu și anarhic. Mișcările revoluționare ale sec. 18-lea aveau ca substrat material starea rea a păturii de jos — a poporului, Atmosfera încărcată de ateism și anarhism, izbucni în formă de război la 1789, declarația drepturilor omului din 2 Oct. 1789, fu maica liberalismului; iar anul 1848 e anul victoriei liberalismului.

O singură libertate în toată întinderea ei a avut mai lungă durată — libertatea economică — care în legătură cu alți factori a dat naștere, Capitalismului; dar despre acesta în numărul viitor.

Prost M. Gavrilescu

În chestia șomeurilor

Toate sunt cum sunt, foamea le întrece pe toate. „Golăciunea înconjoară, iar foamea dă deadreptul”. Zice proverbul. Am ajuns să ne vedem cu o mulțime de lucrători fără de lucru și lipsiți de cele necesare existenței. Ajutoarele oficiale dela Primărie sau dela Comitetetele instituite în special pentru îmbunătățirea soartei șomeurilor mai mult lungesc agonia de cât să țină zilele oropsiților vieții. Cu făina de rășniță și cu pește de undiță omul nu se ține sătul.

Omul când nu găsește pețuirea adevărată a muncii lui, trebuie să se mulțumească și cu mai puțin și cu orice fel de

lucru, numai să agonisească ceva. Dacă nu el, măcar soția sau unii dintre copii lui mai mari. Prea sau deprins multe familii să roadă numai în bărbat ca într-un cal de povară înhamat la toate greutățile.

În privința prețului, un muncitor necăjit și cu o casă de copii de la Valea Viei, venind vlaguit Duminică pe la ora 1 după amiază dela serviciu, îmi spune: „Șomerii aceștia prea sau deprins numai cu prețuri bune. Cu plată mai mică nici nu vor să audă să lucreze. Eu am muncit și pe mult și pe puțin. Am lucrat și cu 100 lei pe zi, am lucrat și cu 40

ros că pot închipui un gologan pentru cele 6 guri de acasă, plus două ale noastre a părinților. Ba m'am mulțumit uneori și cu o biată pâine să le-o duc acasă, căci alte ori și fără această singură mângâiere m'am întors! Calmul și blândețea cu care îmi destăina greutățile și amarurile vieții lui cum și înfățișarea lui soioasă, de muncitor întors de la lucru, îmi arăta pe omul împăcat cu sine însuși de toate loviturile soartei pentru care găsește încă destulă putere să le înfrunte în bogata lui doză lăuntrică de optimism și de bucuria deplinătății energiilor de muncă.

Un singur fapt îl desconcențea: imposibilitatea îngrijirii cerințelor lui suleștești de Du-

Nevoile, ne vor învăța, oare, minte?

Trăim vremuri grele: Șomaj, curbă de sacrificii, concedieri de funcționari în masă, falimente, etc. Viața ne apare aspră, sub aspectul ei adevărat. Abia acum iovășim că a trăi e a lupta și a prevedea! Ce ușor a fost până acum: S'a împărțit pământ bogat țăranilor, fiindcă rodul lui era din ce în ce mai scump plătit, vagonul de grâu cu 50.000—80.000—120.000 lei. S'au ridicat prețurile fabricatelor industriale ca să mulțumim pretențiilor de viață comodă lucrătorilor și luxul desfrânat al oamenilor de afaceri și bancherilor. S'au tot mărit bugetul tuturor instituțiilor, și chiar al statului, pentru fericirea slujbașilor cu merite și fără merite, utili și paraziți politici (vezi d. ex. cel al orașului nostru pentru lucrări mai mult sau mai puțin urgente).

S'au tot umflat toate, până la maximum de contrapresiune a mijloacelor de producție și putere de plată a contribuabililor. Am ajuns astfel unde ne aflăm și ne îngrozim, acum, căci așteptăm explozia, cu toate consecințele ei.

Cine răspunde de acest mecanism al statului, mereu, mereu accelerat, până a ajuns un ritm nebun? Nimeni, adică toți, anonimul vot universal ne-a pus pe toți să purtăm stâncă grea ce apasă greu pe umerii statului. Vorba lui Moș Ioan Roată: „Înainte purtam fiecare câte o piatră mai mică sau mai mare, acum însă abia vom putea purta toți stâncă pe care înțelepciunea și patriotismul „aleșilor” reprezentanți ai poporului, ne-au aruncat-o pe spatule noastre”.

Toate partidele au specialiști, ce mai specialiști! Au cercuri de studii care scot mereu programe de refacere. Dela războiu încoace o ducem numai într-o refacere. Și acum iată unde am ajuns cu reparația carului statului, după teoriile filozofilor de partid.

Să nu se spună că este o criză generală, mondială, de care trebuie să suferim și noi, pentru că: 1) Această criză nu se resimte în toate părțile ca la noi; 2) Bogățiile țărilor noastre sunt o zestre, pe care n-o are alte țări; 3) Concurența pe piețele străine n'a fost așa, dela războiu până azi. Ce s'a făcut cu banii care au intrat în țară până acum? Cu cât s'au ușurat datorile de războiu. Ce îmbunătățiri s'au făcut? Drumuri, șosele, căi ferate noi? Nimic! Umblăm nebuni după imprumuturi, care se topesc ca ceara la foc.

Nu, nu e criza din afară de vină. Am fost și suntem vinovați toți

continuare în pag. 11-a

minică și sărbătoare, cerinți care clocotesc adânc în toată plămădeala suleștească a omului cu frica lui Dumnezeu.

Unii dintre șomeri, cu toată durerea care o simțim pentru suferințele lor, trebuie s'o spujem, nu păstrează anumite atitudini de bunăcuvință către public, în colectarea mijloacelor de existență. Mărturisesc oricare lucrător dintre dășii: „Denn este pentru un șomeur ca îmbujorat la față de băutură să agite foi de subscripție pe stradă la trecători și să cerșească obraznic obolul lor? Sâmbătă 7 Februarie ora 3 p. m. un asemenea specimen mă întâlni pe str. Alex. cel Bun și-mi pretinse ostentativ și poruncitor un a-

continuare în pagina 11-a

Banca Coop. a Șc. Comerciale

Câteva formalități și câteva zile ne mai despart de data când Banca cooperativă de credit și economie a școalelor comerciale va lua tînta legală.

E tocmai ceea ce lipsea acestor școale de o sănătoasă îndrumare profesională, școale care au menit a să formeze înreprinzători destoinici și hotărâți, în toate ramurile economiei naționale.

Încercăm un lucru mare. Reușita noastră va fi asigurată numai dacă părinții și colegii ne vor sprijini efectiv.

Vom forma un instrument economic care va căuta, pe cât va fi posibil, să îndrumeze pe viitorii absolvenți ai școalelor profesionale spre îndeletniciri practice întorcându-și ochii de la slujbele pe care le cerșesc astăzi în zadar.

Vom căuta să smulgem din masa șomerilor diplomați, pe acei care după pregătirea școlară ce o au, trebuie să devină factori de producție în toate domeniile economice.

Vom deprinde pe absolvenții școalelor profesionale cu ideea salvatoare că nu spre birouri și spre bugetul sărăcit al statului trebuie să se îndrepte privirile lor, ci să-și caute fiecare locul cel mai potrivit pentru munca efectivă, munca creatoare.

La școala unde și-au hrănit sufletul, vor găsi și sprijinul material pentru aplicarea celor învățate.

Acesta este idealul nostru și pentru atingerea lui nu vom precupeți nici un sacrificiu.

Părinții elevilor și colegii au datoria morală să ne sprijine dându-ne tot concursul necesar. Vor face-o oare? Cred că da!

Pe părinți îi așteptăm cu aceeași încredere cu care ei ne-au trimis pe fiii lor la învățătură.

Gh. Hanganu, profesor

Nevoile, ne vor învăța, oare, minte?

continuare din pag. 1

unui mai mult decât alții. Am fost fiii risipitori, care și-au creat nevoi imaginare, planuri utopice de oameni ușuratici. Vrem schimbări repede, moșii, palate, mai ales palate luxuase (arhitecții și inginerii fac bunc afaceri la noi). Nu suntem o națiune de oameni practici, ca Nemții, Francezii sau chiar Bulgarii. Noi mâncăm, purtăm lux, cheltuiim mai mult de cât producem. Să ne examinăm puțin viața ce o ducem fiecare. Ba, am atras și țărânii la viața luxuoasă și ușuratică a orașanului: Cu radio, gramofon, mătasuri, nunți cu muzică de salon, toate cu bani împrumutați cu 3% pe lună.

Acceași mentalitate o au și conducătorii noștri politici, care fac și umflă bugetele instituțiilor pe care le conduc, mai mult după interesele lor și cele de partid, decât după nevoile reale ale țării și cetățenilor. Și tot fără chibzuială le sleesc, fără a lăsa pic de economie la plecare.

Ce e de făcut?

„Nevoia ne va învăța minte“.

N. PAȘCU

In chest a șomerilor

continuare din pag. 1

jutor Văzându-l în această stare sigur că nu putea să mi mai inspire milă pentru sărăcie, ci desigur și să mă pentru înfățișarea lui. Dacă m'as fi potrivit nemulțumirilor lui izbucnite în expresii mincinoase și necuvincioase, trebuia să dau naștere la cine știe ce scandal. „Părinte de ce faci politică? Auziți! Cine nu mă știe că cu orice ocupație m'as îndeletnici, dar numai cu spiritul acesta nu mă pot obișnui. „Dece nu stai la biserică Părinte? Dar unde mă duceam totmai atunci așa de grăbit, decât tocmai la biserică, la slujba vecerniei?”

Și apoi ce vreau șomerii? Preoții să mucezească între zidurile biserice? Dar ce să mai discutăm mentalitatea bol-

Banca Populară „Principele Carol“ din Piatra-Neamț

No: 1

CONVOCARE

Conform art. 38 și următor din statut, și a hotărârii Consiliului de Administrație.

Domnii membri ai Băncii populare „Principele Carol“ sunt rugați a se întruni în adunarea generală ordinară în ziua de **Duminică 22 Februarie 1931, ora 10 dimineața**, în localul foastei școale Normale de băieți din Piatra-N. strada „Petru-Rareș“ No. 5, casa Lalu. În cazul când nu se va întruni numărul statutar de cel puțin 1/3 din numărul asociaților cu drept de vot, adunarea se va ține în ziua de **Duminică 8 Martie anul 1931**, la aceeași oră și cu aceeași ordine de zi, ori care ar fi numărul.

ORDINEA DE ZI:

- 1) A asculta darea de seamă asupra gestiunei pe anul 1930.
- 2) A asculta raportul comisiei cenzorilor și al da Consiliului de Administrație, descărcarea de gestiunea sa.
- 3) A aproba proiectul de repartizare a beneficiului net și divi-

dendul care a fost fixat de la 10 0/0 asupra capit. versat.

4) A fixa maximul sumei ce această bancă poate contracta cu împrumut pe efecte de la Banca Cooperativă Centrală, sau Federală.

5) A stabili maximul sumei ce se poate acorda ca împrumut unui membru al băncii sau unui nesocietar, pe credit personal, amanet, etc.

6) A reînoui o treime din membrii Consiliului administrativ; membri a căror mandat a expirat sunt d-nii: I. Ciuca, Ilie Săvescu și Panaite Popovici, care vor putea fi realeși.

7) A vota bugetul și cheltuielile de administrație pe 1931.

8) A alege 3 cenzori și 3 supleanți.

9) A lua cunoștință că banca noastră are deschis cont la Federația „Al. cel Bun“ de unde a ridicat suma de lei 1.025.000.

10) Să ia cunoștință de rezultatul inspecțiunilor făcute de cenzori și organele instituțiilor de control, precum și a se aviza asupra sancțiunilor ce ar urma să le ia.

Președintele consiliului de administrație

(ss) A. PRALEA

Bilanțul

ACTIV

Incheiat la 31 Decembrie 1930 înainte de repartizarea beneficiilor

PASIV

DENUMIREA COMPTURILOR	SUME		DENUMIREA COMPTURILOR	SUME	
	L	B.		L	B.
Cassa	44467	—	Capital social	1278077	—
Capital = Centrala Băncilor Populare	10000	—	Depuneri spre fructificare cu dobânzi	829605	—
„ = Federală	113934	80	Efecte de plată federală	1025000	—
Împrumuturi acordate locuitorilor	3066951	—	Fond de rezervă	103360	—
Efecte publice acțiuni	2925	—	„ cultural	4500	—
Imobil	50726	10	„ pentru imobil	110000	—
Mobilier	15294	65	„ mobilier	12090	—
Creanțe dubioase { Imprumuturi	87621	—	„ creanțe dubioase	10000	—
„ Dobânzi datorate	203249	—	Dobânzi reportate Lei	16306.—	
Biblioteca	Lei 1.013.25		Fond dobânzi datorate „	203249.—	
Urmări	71.114.—		Gratificații personal „	10747.80	
Dobânzi la efecte reportate	75.000.—		Uniunea de control „	9110.—	
	147127	25		239412	80
			Profit net pe 1930	130251	—
Total activ	3742295	80	Total	3742295	80

DEBIT

Profit și Pierdere la 31 Decembrie 1930

CREDIT

Cheltuieli de Administrație		Dobânzi și diverse beneficii din operațiuni de bancă	
Cheltuieli generale sold-ctului	12994		
Salarii, jetoane de prezență	107200		
Impozit { Comercial	34926	657064	80
„ Diverse			
Amortisment:			
Fond. de amortizare mobilier	1530		
„ „ imobil	2200		
Creanțe dubioase	10000		
Dobânzi datorate	76486	90216	
Dobânzi			
Dobânzi fond. rezervă	9397		
„ cultural	6600		
„ la depuneri spre fructificare	71854		
„ la efecte de plată	173769	261620	
Gratificații Personal	10747	80	
Uniunea de control	9110	19857	80
Totalul cheltuielilor		526813	80
Profit net		130251	
TOTAL		657064	80

Președinte (ss) A. PRALEA

Comptabil (ss) C. Gh. TEODORESCU

Activitatea Politică din județul Neamț

DARE DE SEAMA

Duminică, 8 Februarie, s'a ținut, în orașul nostru, o mare întrunire a partidului Național-Liberal, prezidată de d-l Dr. I. Costinescu, Senator, șef al organizației liberale din județ. Au asistat, de lângă Comitele orașenești din Piatra-N., Ig. Neamț și Buhuși și numeroși reprezentanți ai organizațiilor co-

munelor rurale din județ.

Altă dată se prezintă acasă la soția mea un șomer foarte bine îmbrăcat tot după ajutor. Mai cadrează asemenea ținută cu lipsa unui șomer și cu strângerea de ajutoare?

Bunul simț și buna cuvinț impun anumite atitudini, anumite reprezentări în fața obștii și anumite mijloace corespunzătoare scopului urmărit. Nesocotirea acestor norme păgubesc, nu câștigă. Nu în haină de cerșetor, dar nici în luxuri. Nu cerșând cu mâna întinsă și versificând frânturi de rugăciuni improvizate ca I. Moise și I. Macarie, pela colțurile ulițelor darnici, insultând trecătorii,

Preot Gh. Verșescu

munelor rurale din județ. D-l Dr. I. Costinescu, face o interesantă și luminoasă dare de seamă asupra situației politice. Vorbind de pierderea pe care o înregistrează partidul și țara, prin moartea lui Vintilă Brătianu, ilustrează, cu exemple din călătoria sa în Egipt și Palestina, adevărul cuprins în lozincă: „prin noi înșine“. Și Arabii și Evreii și Egiptenii, sub greutatea jugului străin, nu-și pot dezvolta însușirile lor firești. Ei sunt ținuti în întinerie și în mizerie. Amestecul străin nu aduce niciodată fericirea unui popor; exploatarea lui, însă, e sigură.

Vorbind de însușirile alese ale d-lui I. Gh. Duca, actualul șef al partidului, spune că e cel mai pregătit fruntaș, pentru a răspunde, cu succes, nevoilor partidului și țării.

Arată apoi că guvernul nu se mai bucură de încrederea alegătorilor, că, din cauza nepriceperii și a greșelilor neiertate, a adus țara la ruină și că, sub povara păcatelor sale, ve trebui să plece în curând. În partidele noi nu se poate pune niciodată nădejde. Singurul partid organizat, puternic și capabil de a salva țara e partidul Național-Liberal. Nu prin turburări primejdioase, ci prin muncă continuă și

luminarea maselor, partidul Național-Liberal se va impune și Țării și Coroanei.

D-l Panait Criveț, logic, concentrat și original ca întotdeauna, analizează, într-o formă impecabilă, risipa actualului regim, care a creiat instituții, nu pentru nevoile țării, ci pentru plasarea partizanilor, gras plătiți din sărăcie și suferința contribuabilului. Incheie făcând personalitatea d. Duca în cadrul luminos al meritelor sale și-și manifestă credința în rezultatele fericite pe care partidul și țara le va avea pe urma activității noului șef.

D-l Leon Mrejeriu împărtășește auditorului impresionantă amintiri despre Vintilă Brătianu. Vorbind apoi despre activitatea îndelungată și rodnică a d. I. Gh. Duca, în treburile publice, concludă că, prin munca, prin meritele și talentul său (treimea care face pe adevăratul om politic) s'a impus la conducerea partidului și cătră el se îndreaptă nădejdele noastre. Deși țara e plină de nădud și de obidă, spune D-sa - totuși, să nestă pânim durerea, în așteptarea unor zile mai bune, care vor veni. Orice blăstămată rădăcină și orice turburare poate fi fatală existenței țării, căci dușmanii dinlăuntru, ca și cei din afară, ne pândesc cu ochii vrăjmașești. „Și dorim mai bine moartea de

cât să vedem năruindu-se țara sub ochii noștri, ai luptătorilor de erii“. Pentru ca să nu vină însă primejdii nevăzute, guvernul pășimilor și mucenicii tuturor românilor, trebuie înălțat, pentru ca țara să răsuște și să se răcorească. Alegețile parțiale din Ianuarie a. c., arată că țara își pune toate nădejdiile în partidul Liberal.

D-l Leon Pșepelinschi, după ce expune meritele d-lui Duca în viața publică a statului nostru, și speranțele ce se pun în strălucitele sale însușiri, analizează nevoile tuturor categoriilor de muncitori din județ și propune soluții practice de îndreptare.

D-l N. Guranda spune că numai prin muncă, unire și disciplină, un partid politic se poate impune. Partidul nostru și azi, ca și în trecut, își intențiază munca sa pe aceste temelii. Asigură pe D-sa Costinescu de munca, unirea și disciplina organizației liberale, care-i dau tărie și avânt.

D-l Dr. Costinescu incheie recomandând tuturor muncă spornică și speră că, în curând, va veni cu vești îmbucurătoare, care vor descreți frunțile tuturor celor cari așteaptă zile mai senine.

Se alege cei 10 delegați, cari vor participa în București la Congresul General dela 22 Febr. c.